

Shannon Brevet fra Mester K.H. til Olcott, 1888

Udgivet oversættelse på dansk af Morten Nymann, 27. april 2016

Indledende noter:

Her er endnu et vigtigt brev fra Mesteren K.H. (Koot Hoomi). Brevet er angivet her nedenfor. Så vidt vides for første gang i fuld oversættelse på dansk. Brevets ordlyd er ikke kendt af så mange. Og heller ikke den fælles udtalelse fra H. P. Blavatsky og H. S. Olcott som blev tilføjet til offentliggørelsen af dette brev, da det blev udgivet kort efter i et af de teosofiske tidsskrifter. Denne udtalelse er medtaget af mig i slutningen af brevet.

Originalen til dette brev er i Adyar Arkiverne i hovedsædet for The Theosophical Society i Indien. Brevet er blevet publiceret som Brev XIX i "Letters From the Masters of the Wisdom", First Series transskriberet og kompileret af C. Jinarâjadâsa, år 1919. Dog med visse mindre mangler i tekstens ordlyd i forhold til originalen.

Brevet fra Mester K.H. er et brev adresseret til Oberst Olcott, og som på en eller anden måde blev enten materialiseret eller "nedkastet" i hans kabine ombord på dampskibet SS. Shannon, d. 22. August, 1888, dagen før han nåede Brindisi i Italien. (Ifølge optegnelserne hos Lloyd's i London, ankom SS. Shannon i Brindisi d. 23. August, kl. 7:30 a.m., og fortsatte en time senere mod London, hvor hun ankom d. 2. September. Oberst Olcott, fortsatte imidlertid til London over land og ankom der d. 26. August.)

Mærkeligt nok, taler Oberst Olcott i hans værk Old Diary Leaves, III, p. 91, om dette brev som om det blev modtaget i 1884 og forbinder det med vanskeligheder i år 1884. Olcott nævner selv modtagelsen af dette brev ombord på SS. Shannon, en damper fra P. & O. Mail Line hvor på han sejlede fra Bombay, d. 7. August, 1888, som angivet i hans dagbog på den dato (og i The Theosophist, Supplement, September, 1888, p. ciii). Ud over dette, så taler Mesteren i selve dette brev indhold om året 1885.

Som et resultat af dette vigtige brev fra Mester K.H., så modificerede Oberst Olcott hans holdninger til sagerne i Society's administration og til visse af de centrale ønsker om ændringer som var oppe at vende på denne tid.

Før læsningen af brevet, så er det måske vigtigt at gøre sig klart, at både H. P. Blavatsky og H. S. Olcott sammen med venen W. Q. Judge var centrale med-grundlæggere af den specielle organisation The Theosophical Society, med dens koncept for etisk tankefrihed. Og at det var H. P. Blavatsky som introducerede Mestrene Morya og KH og andre til Olcott, - og ikke omvendt at han gjorde det. Og at troen eller tilslutning til påstanden om Mestrenes eksistens ikke var et krav for medlemskab af the Theosophical Society. Noget mange fejlagtigt misforstår, selv i vores nutid.

Kort note til brevet nedenfor: Et par steder er der angivet nogle få prikker ved et slags skifte af afsnit i teksten. Det synes ikke at indebære udeladelse af indhold af teksten, hvis vi skal følge andre teosofiske forfattere som har udtalt sig om emnet. Flere forklarende noter følger efter brevet som kommer her...

Her følger brevet fra Mester K.H. nedenfor i fuld udgave, sådan som den kendes i dag:

Igen, mens du nærmer dig London så har jeg et ord eller to at sige til dig. Din modtagelighed overfor indtryk er så foranderlig at jeg ikke fuldt ud må være afhængig af den på dette kritiske tidspunkt. Du ved selvfølgelig at tingene således blev bragt til et fokus for at nødvendiggøre den nuværende rejse og at inspirationen til at foretage den kom til dig og for at give Rådgifverne *udefra*

mulighed for den. Put al den nødvendige tilbageholdenhed på dine følelser, så at du må gøre det rette i denne Vestlige miskmask. Hold øje med dine første indtryk. Fejlene, du begår udspringer fra manglen på at gøre dette. Lad heller ikke dine personlige forkærligheder, affektioner, mistanker ej heller antipatier påvirke din ageren.

Misforståelser er groet frem blandt Medlemmer, både i London og Paris, som truer bevægelsens interesser. Du vil blive fortalt at hovedforfatteren bag de fleste, hvis ikke alle disse forstyrrelser er H.P.B. Det er ikke tilfældet; selv om hendes tilstedeværelse i England, selvfølgelig har en andel i dem. Men, den største andel hviler på andre, hvis fredfyldte bevidstløshed om deres egne fejl er meget tydelige, og meget at bebrejde. En af de mest værdifulde virkninger af Upasika's mission er at den driver mennesker til selv-studier, og ødelægger blind underdanighed i dem overfor personer. Observer for eksempel dit eget tilfælde. Men, min gode ven, din revolte imod hendes "ufejlbarlighed" — som du en gang opfattede den — er gået for vidt, og du har været uretfærdig imod hende, hvilket jeg er ked af sige du herefter vil være nødt til at lide på grund af sammen med andre. Lige nu, på dækket, var dine tanker om hende mørke og syndige, og således synes jeg øjeblikket er passende med henblik på at påvirke dig til at være på vagt. . . .

Prøv at fjerne sådanne fejl opfattelser, *som du vil finde*, ved venlig overtalelse og en appel til loyalitetsfølelse for sandhedens sag, hvis ikke for os. Få *alle* disse mennesker til at føle, at vi ikke har nogen vi favoriserer, ej heller affektioner for personer, men kun for deres gode handlinger og menneskeheden som helhed. Men vi ansætter aktører — de bedst tilgængelige. Af disse, har den ledende i de sidste tredive år været personligheden kendt som H.P.B. for verdenen (men anderledes for os). Ufuldkommen og meget "besværlig," viser hun sig uden tvivl at være for nogen; ikke desto mindre, er der ikke nogen sandsynlighed for at vi finder en bedre i de kommende år, og dine Teosoffer bør gøres dette klart. Siden 1885 har jeg ikke skrevet, ej heller forårsaget at der blev skrevet et brev eller en linje, undtagen gennem hendes virke, direkte eller fjernt, til nogen som helst i Europa eller Amerika, ej heller kommunikeret mundtligt med eller gennem nogen tredje part. Teosoffer skal vide det. Du vil senere forstå betydningen af denne erklæring, så hav den på sinde. . . . Hendes trofasthed overfor vores arbejde har været konstant, og hendes lidelser er blevet pådraget hende på grund af det, hverken jeg ej heller nogen af mine Broder Associerede vil svigte eller erstatte hende. Som jeg en gang før bemærkede, *utaknemlighed* er ikke en af vores laster. . . . Med dig selv er vores relationer direkte, og har været det med de sjældne undtagelser du kender til, lige som den nuværende, på det psykiske plan, og vil således fortsætte gennem omstændighedernes kræfter. At de er så sjældne — er din egen fejl sådan som jeg fortalte det i mit sidste. For at hjælpe dig i den nuværende forvikling, har H.P.B. nær intet at gøre med administrative detaljer, og burde holdes væk fra dem så vidt som hendes stærke natur kan kontrolleres. Men dette *skal du fortælle alle*: — *hun har alt at gøre med okkulte sager*. . . . Vi har *ikke* forladt hende; hun er *ikke* "overgivet til chealer." Hun er *vores direkte agent*. Jeg advarer dig imod at tillade dine mistanker og afsky imod "hendes mange fjollerier" at gøre din intuitive loyalitet partisk imod hende. Ved justeringen af denne Europæiske sag, så vil du have to ting at tage i betragtning — det ydre og administrative, og det indre og psykiske. Hold det førstnævnte under din kontrol og det for dine mest skarpsindige associerede, sammen; *overlad det sidstnævnte til hende*. Du overlades til at udarbejde de praktiske detaljer med din sædvanlige opfindsomhed. Vær blot forsigtig, siger jeg, med hensyn til at diskriminere, når en eller anden pludselig opstående indblanding fra hende i praktiske sager refereres til dig som appel, mellem det som kun er eksoterisk i sin oprindelse og virkning, og det som, begyndende på det praktiske, har tendens til at undfange konsekvenser på det åndelige plan. Med hensyn til den førstnævnte, er du den bedste dommer; med hensyn til det sidstnævnte, er hun. . . .

Jeg har også bemærket dine tanker om the "Secret Doctrine." Vær sikker på at det hun ikke har *kommenteret* fra videnskabelige og andre værker har vi givet til eller *foreslået* hende. Enver fejl eller fejlagtig opfattelse korrigeret og forklaret af hende fra værker af andre teosoffer, *blev korrigeret af mig, eller under min instruktion*. Det er et mere værdifuldt arbejde end sin forgænger — et indbegreb af okkulte sandheder, der vil gøre det til en kilde til af information og instruktion for den oprigtige student i mange år fremover.

P. Sreenivasrow. . . er endnu en gang i stor er i stor mental pine på grund af min lange tavshed, da han ikke har en klart udviklet intuition (lige som hvordan skulle han efter det liv, han har ført?). Han frygter han er ladt i stikken, hvorimod han ikke er blevet tabt af syne et eneste øjeblik. Fra dag til dag han gør sin egen optegnelse ved "Ashramen," fra nat til nat modtagende instruktioner tilpasset hans åndelige evner. Han har gjort lejlighedsvis fejl, *f.eks.* en gang for nylig, i at hjælpe med at støde en ud af Hovedkvarterets hus, en der fortjente en mere velgørende behandling, hvis fejl var resultatet af uvidenhed og psykisk svaghed snarere end af synd, og som var en stærk mands offer. Rapportér til ham, når du vender tilbage, den lektie lært dig af Δ i Bombay, og fortæl min hengivne dog fejltagne "søn," at det var mest teosofisk at give hende beskyttelse, mest ikke-teosofisk og selvisk at drive hende væk.

Jeg ønsker at du forsikrer andre T.T., R.A.M., N.N.S, N.D.C., G.N.C., U.U.B., T.V.C., P.V.S., N.B.C., C.S., C.W.L., D.N.G., D.H., S.N.C., osv., blandt resten, uden at glemme de andre sande arbejdere i Asien, om at Karma's strøm altid flyder videre og at vi så vel som de må vinde vores vej hen mod Frigørelse. Der har været smertefulde prøvelser i fortiden, andre venter dig i fremtiden. Må tillid og mod som hidtil har støttet dig vare ved til enden.

Du må heller undlade at nævne dette brev til nogen for nuværende — end ikke H.P.B. med mindre hun selv taler om det til dig. Tid nok når du ser lejligheden opstå. Det gives dig blot som en advarsel og en vejledning; for andre kun som en advarsel, for du kan bruge det diskret hvis der er behov.

K.H.

Forbered, dig imidlertid, på at få autenciteten af det nuværende benægtet i bestemte kredse.

Senere vigtige ekstra ord tilføjet brevet:

De følgende ord er senere angivet af både H. P. Blavatsky og H. S. Olcott i det offentlige tidsskrift Lucifer Magazine, Vol. III, October 1888, p. 147-148, (som i dag findes på Internettet i scannet PDF), og er angivet lige nedenfor det ovennævnte brev fra K.H., som er angivet i samme udgave i tidsskriftet.....Her følger ordene indrammet af stjernerne.

Der er ingen grund til igen og igen at gentage, at hverken denne "Mester" ej heller nogen anden, som Oberst Olcott og jeg kender til, er "Ånder." De er levende og dødelige mennesker, hvis store visdom og okkulte viden har vundet en dybdegående ærbødighed hos alle de som kender dem. De som ikke gør det, er velkommen til at udspinde enhver teori de synes om "Adepterne" — endda lodret at benægte deres eksistens. Imens påtvinger de uophørlige anklager og fordømmelser, tom sladder og de ubarmhjertige konstruktioner, som Præsident-Grundlæggeren og jeg selv har været udsat for de seneste tre år, os nu til fremlægge den erklæring, som følger.

H. P. BLAVATSKY.

EN FÆLLES NOTE

For at fjerne en misforståelse, der har været affødt af ballademagere, så erklærer vi de undertegnede Grundlæggerne af the Theosophical Society, at der ikke er noget fjendskab, rivalisering, stridigheder, eller endda kulde, mellem os, ej heller var der nogensinde; ej heller nogen svækkelse af vores fælles hengivenhed overfor Mestrene eller vores arbejde, som de har bæret os med udførelsen af. Vidt forskellig i temperament og mentale karakteristika, og nogle gange forskellige i synspunkter, med hensyn til metoderne for propagandisme, så er vi alligevel af absolut samme sind med hensyn til arbejdet. Lige som vi har været fra den starten, så vi er nu, forenet i formål og tjenstiver, og klar til at ofre alt, selv livet, med henblik på udbredelsen af Teosofisk viden, med henblik på at undsætte menneskeheden fra de elendigheder, som udspringer af uvidenhed.

H. P. BLAVATSKY.

H. S. OLCOTT.

Afsluttende ord og forklaringer fra den danske oversætter:

Selve brevets indhold og tegnsætning som det er angivet af mig følger alt i alt den udgave som C. Jinarajadasa valgte i hans "Letters from the Masters of the Wisdom" First Series, BREV XIX, p. 50-56, år 1919. Det vil sige bortset fra to forhold.

C. Jinarajadasa 's egne fodnoter her til er blevet udeladte, da de senere er angivet af andre som enten påviseligt mangelfulde eller ukorrekte i nogle af sætningerne. Dette angives med det høflige forbehold, at dette er min opfattelse baseret på flere andre tekster fra den samme tid.

Det andet forhold er, at disse ord: - [. . . [Dette brev]gives dig blot som en advarsel og en guide; til andre, kun som en advarsel; for du må bruge det diskret, hvis der er behov. . . .Forbered, dig imidlertid, på at få autenciteten af det nuværende benægtet i bestemte kredse.] - Disse ord findes i referencen til tidsskriftet Lucifer. Ordene svarer til en forkortet udgave af de sidste ord i brevet, som jeg har medtaget i deres fulde udstrækning ovenfor. Forklaringer af brevet angives her nedenfor og er baseret på en oversættelse af fremlæggelsen angivet i værket kaldt "H. P. Blavatsky's Collected Writings," Vol. X, p. 141-142.

Forklaring:

[Triangeln med en prik i midten til sidst i brevet refererer til Mester M. Lektien der hentydes til, har at gøre med Hr. D.M. Bennett, en af de fremmeste ledere af Fritænkningen på den tid, og en erklæret opponent af snæversyn hos såkaldte Kristne i U.S.A. Han var Redaktøren af The Truthseeker. Oberst Olcott beretter historien om hans aktiviteter og om forfølgelserne han var nødt til at udholde, især fra de Kristne (Old Diary Leaves, II, chap. xxii). Han detaljerer situationen som opstod da Hr. Bennett ansøgte om at blive medlem af T.S. Se i denne forbindelse også: The Mahatma Letters to A.P. Sinnett, Brev XXXVII, modtaget i Allâhâbâd, Januar, 1882, og Brev XLIII, modtaget i samme by, Februar, 1882.

Nogle af initialerne angivet i Shannon brevet er de for Tookaram Tatyâ, Norendro Nath Sen, Gyanendra Nath Chakravarti, T. Vijayaraghava Charlu, P. Venkata Subbiah, (Pandit) Chandra Sekhara, C.W. Leadbeater, Dina Nath Ganguli, and S. Nilakantkumar Chatterjee.

Det bemærkes at større dele af dette brev og de sidstnævnte af de ovennævnte noter også blev udgivet i tidsskriftet The Lucifer Magazine, Vol. III, October 1888, p. 145-148. Dette ud over den omtalte pamflet fra år 1888 som er omtalt i H. P. Blavatsky's Collected Writings, Vol. X, p. 134-142. I denne sidstnævnte reference, pamfletten, skrives der i starten før selve brevet følgende ord: "[Den følgende vigtige fremlæggelse blev udgivet af H. P. Blavatsky som en lille 12-siders pamflet med et front cover med indskriften: London, Allen Scott & Co., 30, Bouverie Street, E.C., 1888. Måneden for dens publicering er højst sandsynligt Oktober, da vi ser det samme materiale publiceret i Lucifer, Vol. III, No. 14, October, 1888, pp. 145-48. Der er få mindre ændringer i Lucifer teksten, sammenlignet med pamfletten, og den sidstnævntes tekst er i nogen grad mere fuldendt. Vi har holdt os til pamflettens tekst. . .]".

Til slut vil jeg sige: Dette ovennævnte brev, også kaldt *Shannon Brevet fra Mester K.H.*, havde uden den store tvivl stor betydning for de ændringer, som fulgte, af vedtægterne for The Theosophical Society i månederne kort derefter. Mester KH angives også af H. P. Blavatsky at have været på besøg i England i år 1888 i den sidste halvdel af dette år. Og H. S. Olcott's tale til den årlige Generalforsamling i Dec. 1888 afspejler del dels i høj grad dele af indholdet i dette brev, som antages at have gjort et stort indtryk på ham. Måske netop fordi brevet direkte har et indhold, der taler om aflæsning af hans tanker kort før selve brevets ankomst eller materialisering om bord på dampskibet, hvor han var(!)

Jeg håber at i som læsere kan bruge brevet til noget godt.

Morten Nymann
(Medlem af The Theosophical Society, Adyar)